

14. Použitá a doporučená literatura

1. Keil B. et al.: Laboratorní technika organické chemie. ČSAV. Praha 1963
2. Šindelář V., Smrž L.: Nová soustava jednotek. Státní pedagogické nakladatelství. Praha 1968
3. Organická syntheses. Organikum. Academia. Praha 1971
4. Jurášek A. a kol.: Základy organické syntézy. Alfa. Bratislava 1975
5. Večeřa M., Panchartek J.: Laboratorní příručka organické chemie. SNTL. Praha 1987
6. Perrin D.D. et al.: Purification of Laboratory Chemicals. 2. vydání. Pergamon Press. Oxford 1981
7. Sharp J.T. et al.: Practical Organic Chemistry. Chapman and Hall. Londýn 1989
8. Mayo D.W. et al.: Microscale Organic Laboratory. 2. vydání. Willey. New York 1989
9. Vogel A.I.: Vogel's Textbook of Practical Organic Chemistry. 5. vydání. Longman S&T. Burnt Mill 1989

Secundární literární prameny vznikají zpracováním výše uvedených typů primárních informací. Jejich hlavní funkcí je informovat o obsahu primárních dokumentů a částečně zprostředkovat přístup k informacím v nich obsažených. Slouží pracovníkům k rychlé orientaci v nových poznatcích, které je dále nemožné komplexně sledovat v primárních zdrojích.

Mezi nejužívanější typ periodik přičítáme zpracované informace patří referátové časopisy. Většinou uvádějí základní bibliografická data o referovaných pracích ještě krátký abstrakt, tj. obsah sdělení, cíl, hesla a klíčová slova charakteristická pro danou publikaci. Tyto časopisy soustavně upozorňují na nové práce, často z pramenů velice těžko dostupných pro čtenáře. Mají různé rejstříky, ve kterých je možno vyhledávat práce podle rozdílných hledisek. Pro rychlejší zpětnou orientaci jsou vydávány rejstříky humulované za více let. Tyto časopisy vlastně zajišťují odborníkům celosvětový přehled o nejnovějších poznatcích v oboru.

První referátové časopisy vznikly v minulém století - Chemische Zentralblatt byl založen roku 1830 v Německu pod názvem Pharmaceutisches Central-Blatt. Vycházel do roku 1969, bylo v něm zpracováno na 5000 časopisů z chemie a přírodních věd.

Chemical Abstracts je v současnosti nejužívanější referátový chemický časopis na světě. Byl založen roku 1907, vychází čtrnáctkrát, excerptuje nejdůležitější časopisy z chemie a přírodních věd (v roce 1939 cca 14 000, 446 patentů, nové knihy, sborníky konferencí a technické zprávy. Jeho objem značně vzrostl v informační explozi, v roce 1967 referoval o cca 7 900 pracích, v roce 1987 o cca 101 000, v roce 1987 o cca 476 000 pracích a v roce 1993 o téměř 530 000 pracích. Vydávány věcné, vzorové, autorské, patentové rejstříky a rejstříky chemických sdělení, takže lze publikace vyhledávat podle různých hledisek. V současné době je databáze Chemical Abstracts řešitelná přes počítačovou síť (viz kapitola 2 Výpočetní technika v chemii).

Referativnyj žurnal - chemija začal vycházet roku 1953 v SSSR. Zpracovává i některé časopisy, které nejsou excerptovány v Chemical Abstracts.

Referátové časopisy uvádějí práce s určitou zpožděním, tj. některé s periodicitou větším než jeden rok. Proto se uplatňují tzv. bibliografické časopisy, kde zpoždění je pouze několik týdnů, uvádějí ovšem pouze názvy prací a jména autorů. Příkladem tohoto